

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

קולונל ט.מ. דיופיואי (,,התובל ארה"ב לנהל מלחמה, מוגבלת"? עמ' 3) — לשעבר פרופסור למדע-המלחמה ולטקטיקה במכללת הרווארד הנודעת — עורך עתה מחקרים צבאיים בשביל ה"מכון לניתוח בעיות-הגנה" שבושינגטון. כתיבתו — נקודת-מוצא כפולה לה: של איש-צבא ושל מי שמסתכל במצבים ותהליכים מבעד שפותרו של מוסד-מחקר אזרחי. לא כל המנתחים את מצבה הצבאי של ארה"ב נימתם פסימית כזו של קול. דיופיואי. אך אצל רבים מורגשת לפחות נימת תהיה בדבר יכולתה של אמריקה לנהל מלחמות "מוגבלות" בעתיד הקרוב, בטרם ישאו פרים ההיקונים והתגבורים שהוחלט עליהם לאחרונה (לאחר היכתב מאמר זה). האקטואליות שבמאמר זה מובלטת דוקא בימים אלה עם הקמת ה"פיקוד" האמריקני למלחמה בגריליה הדרום-ויאטנאמית — ואי-הבהירות הרבה כיצד ומה הוטל עליו לפעול.

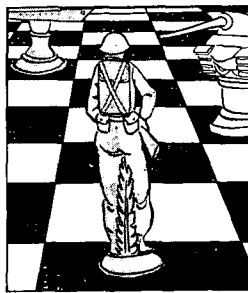
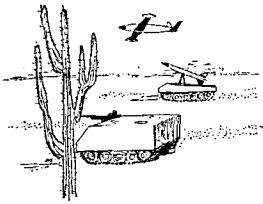
בתכנונו של צבא ארה"ב לשנות-הששים (ועד 1970) כלול "צימוק": הכונתה וסיגולה-מראש של כל עוצבה לקראת אפשרות-הפעלתה בזירת-עולם מסוימת. והזירות האופייניות הן: של "ארצות מפותחות" (אירופה); מדבריות (צפון-אפריקה ומערב-אסיה) של ג'ונגל או של אזורים חקלאיים מגדלי-אורז (דרום-מזרח אסיה). הסקירה על מגמות-תכנון אלו (עמ' 20) תומצתה ועובדה לפי דבריו של גנ. האמלט, סגן-ראש-מטה למבצעים של צבא ארה"ב. להבדילו מגדול הדמויות השקספיריות: אמ"כני גם הוא ניצב בפני בעיות קשות להכרעה — נכתב שמו ב-T כפולה בסיומו (HAMLETT).

תכליתם של השינויים ההדרגתיים בלוגיסטיקה האמריקנית המתוארים במאמרו של סא"ל צ. אלון (עמ' 25) — ושל התמורה הרדיקלית החדשה שתחיל בה, ועליה נודע בעת הדפסת גליון של הירחון, ושצוינה בשולי המאמר — אפשר להגדירה בשתי רמות. מלמעלה הסמטה היא: "הנהגה לוגיסטית אחידה; חסכון-אמצעים במובנו הצבאי — דהיינו, הוצאתם התכליתית ביותר, מבחינת מקום, זמן ואופן". ומלמטה: — "לתת-לוחם, ולמפקדו הישיר, את כל צרכיו — ובמיוחד, ולארידוקא לפי נוחותם-האר-גונית של הספקים".

מאמרו של סא"ל מ. פעיל (עמ' 39) — יש בו משום המושף למאמרים על "משחקי-מלחמה" שבוחרת קל"ט. אלא שהוא מעביר את העיין בנושא מרמות גבוהות — לרמת הפלוגה והמחלקה, ומתחומי בדיקות-התכנון (ואף "חקר-מבצעים") — אל תחום ההדרכה; הנוסף — אל זה של לימוד-עצמי. מה גדולות הן אפשרויותיו של סוגי-פעילות אחרון זה — בצבאות בכלל, ואולי בצבאות-חילואים במיוחד — ניתן לראות מן ההישגים (בהכשרת הפיקוד-הנמוך, ובליכוד מבצעי של יחידות) הנוקפים לכותם של מועדוני-הקצינים ומועדוני-המש"קים שבצבא-המיליציה של שוויצ'רה. מאמר זה — הריהו בעצם. דחיפה ראשונה לאותו פיתוח-שיטות לדירבון מחשבה טקטית עצמאית בקרב קצינים ומש"קים, לו רמז בשעתו אל"מ י. גביש בסיום דבריו (במערכות קל"ג) על דרכים להרחבת מחשבתנו הצבאית.

מי ומה בתהליכי-ההדרכה גורם לפיגור בהשגים? השיטה? המורה? החניך? תשובה אחת — ידועה מראש: לעולם לא החניך; שכן את שני האחרים יש להתייחס אליו. רבי-סרן גנ. מוכיח במאמרו (שהוא סיכומו של מחקר "מבצעי-שימושי) שבעמ' 45 כי למען הפקת השגים מכסימליים-אפשריים באימון של שיטת "אש-הקרב" — יש לסגל לא את השיטה-גופה, כי אם את אופן-ההדרכה ופרטי ארגונה ואזי אף חניך ש"למטה מבינוני" מגיע להשגיג-קליעה נאים ומשתמעת המסקנה: בראש וראשונה — הדרכת המדריכים!

רשימתו (הראשונה משתים) של מ. אידלשטיין, הניתנת ב"כמת מערכות" (עמ' 49), אולי יותר משהיא מנסה לערער על מושגים בתחום הינוכס וליכודם של היילים ויחידות — מנסה היא להוסיף עליהם. כדי להמחיש ולגבש לקוראים את מחשבת, מרבה בעל-הרשימה להשתמש בביטויים ונוסחאות חדשים, אותם טבע לצורך זה. אל "ייבלם" הקורא עליידי ביטויים שלא הסכין להם, אדרבא, יבחון את המושגים שמאחוריהם. ניתן להניח שהן הנוסחאות והן מה שבכונתן ישמשו עוד נושא להגבות ולהשגות — ולבירור מושגים.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?